

Това, което често не достига на младите хора е любопитството, казва още директорът на берлинския музей Martin-Gropius-Bau.

БЕРЛИН. Музеят **Martin-Gropius-Bau** (Niederkirchnerstrasse 7, 10963 Berlin) е най-голямата изложбена зала в германската столица. Преди няколко дни - на **16 август**

(
ще продължи до
1 декември 2013

)
- там беше открита мащабната изложба
„Meret Опенхайм. Ретроспектива”

(
Meret Oppenheim. Retrospektive
)

, която преди това видя публиката във виенската галерия
Bank Austria Kunstforum

. В момента, посетителите на музея могат да разгледат още две забележителни
експозиции: до

24 ноември

-
„Капур в Берлин”

(
Karoor in Berlin

)
на световноизвестния британски скулптор Аниш Капур

(

Anish Kapoor

)

, и

„**Живопис**”

(Painting 1958-2010)

на Хорст Антес

(

Horst Antes

; 1936)

- до

16 септември

.

Неотдавна берлинският портал 007-berlin.de публикува интервю на журналистката **Олга Щиркина**

(**Ольга Штыркина**)

с

Гереон Зиверних

(**Gereon Sievernich**)

, директор на

Martin-Gropius-Bau

, в което той разказва не само за изложбите, но и за възприемането на съвременното изкуство, за Берлин - градът между Изтока и Запада, и за всичко, което движи културния живот в германската столица... Предлагаме на вашето внимание това интервю със съкращения...

Олга ЩИРКИНА, 007-berlin: От много години ръководите Martin-Gropius-Bau. Смятам че този въпрос винаги е актуален: какво се разбира под „съвременно изкуство” и къде минават неговите граници - времеви, креативни, естетически?

Гереон ЗИВЕРНИХ: - Изобразителното изкуство се промени много. В последните 20-30 години важна роля играе пърформанса, който е на границата между изображението и театъра. Стана обичайно художникът да бъде част от пърформанса. Да вземем Йозеф Бойс (Joseph Beuys; 1921-1986) и неговата инсталация с живия койот в Ню Йорк. Това, че художникът така силно въвлеча себе си в концептуалното изкуство, само по себе си вече е голяма промяна. Предвестници на тези промени бяха футуризма и дадаизма, но истинското развитие започна през 60-те и 70-те години.

Можем да споменем

fluxus (от лат.:

течение, поток

)

като направление в изкуството, тясно свързано с перформативното творчество. И заедно с това съществуват класическата скулптура и живопис. Ако искате да разберете измененията на художествената сцена, погледнете в учебните планове на художествените академии. Изучавате ли класическо изкуство или не, следват реалистически маниер или не, независимо от това - ще има въпроси, на които може да се отговори като се види какво се изучава в художествените академии. Днес се отделя много внимание на медийното направление: важна роля има видеоизкуството. Това, което днес наричаме изкуство, в последното десетилетие се променя много.

Възможно ли е съвременното изкуство да бъде възприемано непосредствено или зрителят се нуждае от обясненията на специалистите?

- Въпросът как изкуството обяснява себе си и иска ли художникът неговото изкуство да бъде разбираемо, винаги е бил актуален. Някои говорят така: това не съм го направил аз, водеше ме някаква тайнствена сила. Вярвам, че преди всичко, произведението на изкуството се ражда в очите на зрителя. А какво влияние оказва върху публиката, не би трябвало да се описва точно. Щеше да бъде добре или, обратно - лошо, ако ние знаехме конкретно, но много по-хубаво е, когато се случват неочаквани неща. Затова е публиката - тя е много неопределено и своенравно обстоятелство. Никога не трябва да се казва предварително, как ще бъде възприето едно произведение. Има разбира се, водещи събития като Dokumenta или Венецианското биенале (La Biennale di Venezia), където човек може да се запознае със съвременните тенденции и да открие за себе си нови художници.

Възможно ли е зрителят да разбере, какво е имал предвид художникът?

- Основното не е в това, дали зрителят ще разбере всичко, а в това, че изкуството е културно явление. В известен смисъл то частично заменя богослужението от миналото. Никой не може да знае дали едно произведение ще стане известно и ще има ли интерес към него от страна на пазара. За много художници от XIX в. сега въобще не се говори, а други, които днес са на върха, приживе са били непризнати. Много по-добре е, когато изкуството ни удивлява. Важно е да осъзнаваме естетическото въздействие на съвременното изкуство.

Герон Зиверних: Произведенията на изкуството се раждат в очите на зрителя

Автор: Олга Щиркина, 007-berlin.de

Понеделник, 26 Август 2013г. 07:37ч. - Последна промяна Понеделник, 26 Август 2013г. 20:23ч.

